

Salomo Stelt zijn Koningschap Veilig

Salomo heeft zijn troon nog maar net bestegen wanneer hij drastische maatregelen neemt om zijn positie als koning veilig te stellen. Adonia, die zonder succes had geprobeerd om de troon van Salomo te stelen, is de aanzet tot en het uiteindelijke slachtoffer van de eerste maatregel. Wanneer Adonia vraagt om te mogen trouwen met Abisag, de jonge vrouw die gekozen was om David tijdens zijn laatste dagen gezelschap te houden, vat Salomo dat op als een samenzwering van Adonia, Abjathar en Joab – en beveelt hij de executie van Adonia.

Vervolgens laat Salomo Joab executeren, volgens de laatste aanwijzingen van zijn vader over de voormalige legerleider. Hoewel het vreemd lijkt dat David geen grotere loyaliteit zou tonen tegenover zijn strijdmakkers, maakt Salomo duidelijk dat de dood van Joab noodzakelijk is om het onschuldige bloed te vergelden dat vergoten werd toen Joab Abner en Amasa doodde.

Tenslotte schendt Simeï, de nakomeling van Saul die David tijdens Absaloms opstand vervloekte, een overeenkomst om onder beschermend toezicht in Jeruzalem te blijven, en ook hij wordt uiteindelijk terechtgesteld.

Salomo versterkt niet alleen zijn positie ten opzichte van eventuele interne opposenten, maar vormt heel verstandig ook een politieke alliantie met een van zijn potentiële buitenlandse tegenstanders door te trouwen met de dochter van de heersende Farao van Egypte. Dankzij deze politieke stappen begint de heerschappij van Salomo met een kalmte die de vorige koning zelden had gekend.

- 1 Kon. 2:13-18** (ca. 971 v.C.) **Jeruzalem** ADONIA VRAAGT OM VROUW. Toen kwam Adónia, de zoon van Haggith, tot Bathséba, de moeder van Sálomo; en zij zeide: “Is uw komst vrede?”
En hij zeide: “Vrede.”
Daarna zeide hij: “Ik heb een woord aan u.”
En zij zeide: “Spreek.”
Hij zeide dan: “Gij weet, dat het koninkrijk mijn was, en het ganse Israël zijn aangezicht op mij gezet had, dat ik koning zijn zou; hoewel het koninkrijk omgewend en mijns broeders geworden is; want het is van den HEERE hem geworden. En nu begeer ik van u een enige begeerte; wijs mijn aangezicht niet af.”
En zij zeide tot hem: “Spreek.”
En hij zeide: “Spreek toch tot den koning Sálomo, want hij zal uw aangezicht niet afwijzen, dat hij mij Abísag, de Sunamietische, ter vrouwe geve.”
En Bathséba zeide: “Het is goed, ik zal den koning voor u aanspreken.”
- 1 Kon. 2:19-25** ADONIA TERECHTGESTELD. Zo kwam Bathséba tot den koning Sálomo, om hem voor Adónia aan te spreken. En de koning stond op, haar tegemoet, en boog zich voor haar; daarna zat hij op zijn troon, en deed een stoel voor de moeder des konings zetten; en zij zat aan zijn rechterhand. Toen zeide zij: “Ik begeer van u een enige kleine begeerte, wijs mijn aangezicht niet af.”
En de koning zeide tot haar: “Begeer, mijn moeder, want ik zal uw aangezicht niet afwijzen.”
En zij zeide: “Laat Abísag, de Sunamietische, aan Adónia, uw broeder, ter vrouwe gegeven worden.”
Toen antwoordde de koning Sálomo, en zeide tot zijn moeder: “En waarom begeert gij Abísag, de Sunamietische, voor Adónia? Begeer ook voor hem het koninkrijk (want hij is mijn broeder, die ouder is dan ik ben), ja, voor hem, en voor Abjathar, den priester, en voor Joab, den zoon van Zerúja.”
En de koning Sálomo zwoer bij den HEERE, zeggende: “Zo doe mij God, en zo doe Hij daartoe, voorzeker Adónia zal dat woord tegen zijn leven gesproken hebben! En nu, zo waarachtig als de HEERE leeft, Die mij bevestigd heeft, en mij heeft doen zitten op den troon van mijn vader David, en Die mij een huis gemaakt heeft, gelijk als Hij gesproken had: voorzeker, Adónia zal heden gedood worden!” En de koning Sálomo zond door de hand van Benája, den zoon van Jójada; die viel op hem aan, dat hij stierf.
- 1 Kon. 2:26,27** ABIATHAR HET PRIESTERSCHAP ONTNOMEN. En tot Abjathar, den priester, zeide de koning: “Ga naar Anathoth, op uw akkers; want gij zijt een man des doods; maar op dezen dag zal ik u niet doden, omdat gij de ark des Heeren HEEREN voor het aangezicht van mijn vader David

gedragen hebt, en omdat gij verdrukt zijt geweest, in alles, waarin mijn vader verdrukt was.”
Sálomo dan verdreef Abjathar, dat hij des HEEREN priester niet ware, om te vervullen het woord des HEEREN, hetwelk Hij over het huis van Eli te Silo gesproken had.

- 1 Kon. 2:28-34** JOAB TERECHTGESTELD. Als het gerucht tot Joab kwam (want Joab had zich gewend achter Adónia, hoewel hij zich niet had gewend achter Absalom), zo vluchtte Joab tot de tent des HEEREN, en vatte de hoornen des altaars. En het werd den koning Sálomo aangezegd, dat Joab tot de tent des HEEREN gevloeden was, en zie, hij is bij het altaar. Toen zond Sálomo Benája, den zoon van Jójada, zeggende: “Ga heen, val op hem aan.”
En Benája kwam tot de tent des HEEREN, en zeide tot hem: “Zo zegt de koning: 'Kom uit.'”
En hij zeide: “Neen, maar hier zal ik sterven!”
En Benája bracht het antwoord weder aan den koning, zeggende: “Zo heeft Joab gesproken, en zo heeft hij mij geantwoord.”
En de koning zeide tot hem: “Doe gelijk als hij gesproken heeft, en val op hem aan, en begraaft hem, opdat gij wegdoet, van mij en van mijns vaders huis, dat bloed, dat Joab zonder oorzaak vergoten heeft. Zo zal de HEERE zijn bloed op zijn hoofd doen wederkeren, omdat hij op twee mannen, rechtvaardiger en beter dan hij, aangevallen is, en die met het zwaard gedood heeft, daar het mijn vader David niet wist, Abner, den zoon van Ner, den krijgsoverste van Israël, en Amása, den zoon van Jether, den krijgsoverste van Juda. Alzo zal hun bloed wederkeren op het hoofd van Joab, en op het hoofd van zijn zaad in eeuwigheid; maar David, en zijn zaad, en zijn huis, en zijn troon zal vrede hebben van den HEERE tot in eeuwigheid.”
En Benája, de zoon van Jójada, ging op, en viel op hem aan, en doodde hem; en hij werd begraven in zijn huis, in de woestijn.
- 1 Kon. 2:35** BENAJA EN ZADOK GEPROMOVEERD. En de koning zette Benája, den zoon van Jójada, in zijn plaats over het heir; en Zadok, den priester, zette de koning in de plaats van Abjathar.
- 1 Kon. 2:36-38** SIMEI ONDER TOEZICHT GESTELD. Daarna zond de koning, en riep Simeï, en zeide tot hem: “Bouw u een huis in Jeruzalem, en woon aldaar; en ga van daar niet uit herwaarts of derwaarts. Want het zal geschieden ten dage van uw uitgaan, als gij over de beek Kidron zult gaan, weet voorzeker, dat gij den dood sterven zult; uw bloed zal op uw hoofd zijn.”
En Simeï zeide tot den koning: “Dat woord is goed; gelijk als mijn heer de koning gesproken heeft, alzo zal uw knecht doen.” En Simeï woonde te Jeruzalem vele dagen.
- 1 Kon. 2:39-46** SIMEI TERECHTGESTELD. Doch het geschiedde met het einde van drie jaren, dat twee knechten van Simeï wegliepen tot Achis, den zoon van Máächa, den koning van Gath; en men gaf het Simeï te kennen, zeggende: “Zie, uw knechten zijn in Gath.” Toen maakte zich Simeï op, en zadelde zijn ezel, en toog heen naar Gath tot Achis, om zijn knechten te zoeken; zo toog Simeï heen, en bracht zijn knechten van Gath.
En het werd Sálomo aangezegd, dat Simeï uit Jeruzalem naar Gath getogen, en wedergekomen was. Toen zond de koning, en riep Simeï, en zeide tot hem: “Heb ik u niet beëdigd bij den HEERE, en tegen u betuigd, zeggende: 'Ten dage van uw uitgaan, als gij zult herwaarts of derwaarts gaan, weet voorzeker, dat gij den dood zult sterven?' En gij zeidet tot mij: 'Dat woord is goed, dat ik gehoord heb.' Waarom dan hebt gij den eed des HEEREN niet gehouden, en het gebod, dat ik over u geboden had?”
Verder zeide de koning tot Simeï: “Gij weet al de boosheid, die uw hart weet, die gij aan mijn vader David gedaan hebt; daarom heeft de HEERE uw boosheid op uw hoofd doen wederkeren. Maar de koning Sálomo is gezegend; en de troon van David zal bevestigd zijn voor het aangezicht des HEEREN tot in eeuwigheid.”
En de koning gebod Benája, den zoon van Jójada; die ging uit, en viel op hem aan, dat hij stierf. Alzo is het koninkrijk bevestigd in de hand van Sálomo.
- 1 Kon. 3:1** KONINKLIJK HUWELIJK. En Sálomo verzwagerde zich met Faraö, den koning van Egypte; en nam de dochter van Faraö, en bracht ze in de stad Davids totdat hij voleind zou hebben het bouwen van zijn huis, en het huis des HEEREN, en den muur van Jeruzalem rondom.
- 1 Kon. 9:16** BRUIDSSCHAT VAN VROUW. Want Faraö, de koning van Egypte, was opgekomen, en had Gezer ingenomen, en haar met vuur verbrand, en de Kanaänieten, die in de stad woonden, gedood, en had haar aan zijn dochter, de huisvrouw van Sálomo, tot een geschenk gegeven. Alzo bouwde Sálomo Gezer, en het lage Beth-hóron.

Ook al begint Salomo's heerschappij met bloedvergieten, toch kan zelfs in die executies – en nog meer in de alliantie met Egypte via het huwelijk met Farao's dochter – ontwaard worden dat Salomo een verstandig heerser is met een vooruitziende blik. Hij zal spoedig een bijzonder geschenk ontvangen; een wijsheid die ongeëvenaard is in de hele geschiedenis. En het siert Salomo dat hij, wanneer de gelegenheid zich voordoet, niet om rijkdom of macht vraagt, maar liever wijsheid ontvangt. Het verslag over dit bijzondere geschenk aan Salomo begint met een opmerking over de aanbidding door Salomo en zijn volk vóór de bouw van de tempel. Deze tekst bevat een van de beroemdste verhalen aller tijden – het verhaal over de beslissing van Salomo over het lot van een baby die door twee moeders wordt opgeëist.

1 Kon. 3:2,3 AANBIDDING VOORDAT DE TEMPEL ER WAS. Alleenlijk offerde het volk op de hoogten, want geen huis was den Naam des HEEREN gebouwd, tot die dagen toe. En Sálomo had den HEERE lief, wandelende in de inzettingen van zijn vader David; alleenlijk offerde hij en rookte op de hoogten.

1 Kon. 3:4
2 Kron. 1:2-6
Gibeon OFFERGAVEN TE GIBEON. En Sálomo sprak tot het ganse Israël, tot de oversten der duizenden en der honderden, en tot de richteren, en tot alle oversten in gans Israël, de hoofden der vaderen; en zij gingen henen, Sálomo en de ganse gemeente met hem, naar de hoogte, die te Gibeon was; want daar was de tent der samenkomst Gods, die Mozes, de knecht des HEEREN, in de woestijn gemaakt had (maar de ark Gods had David van Kirjath-Jeárim opgebracht, ter plaatse, die David voor haar bereid had; want hij had voor haar een tent te Jeruzalem gespannen). Ook was het koperen altaar, dat Bezáleël, de zoon van Uri, den zoon van Hur, gemaakt had, aldaar voor den tabernakel des HEEREN; Sálomo nu en de gemeente bezochten hetzelfde. En Sálomo offerde daar, voor het aangezicht des HEEREN, op het koperen altaar, dat aan de tent der samenkomst was; en hij offerde daarop duizend brandofferen.

1 Kon. 3:5-14
2 Kron. 1:7-12 SALOMO VRAAGT OM WIJSHEID. Te Gibeon verscheen de HEERE aan Sálomo in een droom des nachts en God zeide: “Begeer wat Ik u geven zal.”
En Sálomo zeide: “Gij hebt aan Uw knecht David, mijn vader, grote weldadigheid gedaan, gelijk als hij voor Uw aangezicht gewandeld heeft, in waarheid, en in gerechtigheid, en in oprechtheid des harten met U; en Gij hebt hem deze grote weldadigheid gehouden, dat Gij hem gegeven hebt een zoon, zittende op zijn troon, als te dezen dage.
Nu dan, HEERE, mijn God! Gij hebt Uw knecht koning gemaakt in de plaats van mijn vader David; en ik ben een klein jongeling, ik weet niet uit te gaan noch in te gaan. En Uw knecht is in het midden van Uw volk, dat Gij verkoren hebt, een groot volk, hetwelk niet kan geteld noch gerekend worden, vanwege de menigte. Geef dan Uw knecht een verstandig hart, om Uw volk te richten, verstandelijk onderscheidende tussen goed en kwaad; want wie zou dit Uw zwaar volk kunnen richten?”

Die zaak nu was goed in de ogen des Heeren, dat Sálomo deze zaak begeerd had. En God zeide tot hem: “Daarom dat gij deze zaak begeerd hebt, en niet begeerd hebt, voor u vele dagen, noch voor u begeerd hebt rijkdom, noch begeerd hebt de ziel uwer vijanden; maar hebt begeerd verstand voor u, om gerichtszaken te horen; zie, Ik heb gedaan naar uw woorden; zie, Ik heb u een wijs en verstandig hart gegeven, dat uws gelijke vóór u niet geweest is, en uws gelijke na u niet opstaan zal. Zelfs ook wat gij niet begeerd hebt, heb Ik u gegeven, beide rijkdom en eer; dat uws gelijke niemand onder de koningen al uw dagen zijn zal. En zo gij in Mijn wegen wandelen zult, onderhoudende Mijn inzettingen en Mijn geboden, gelijk als uw vader David gewandeld heeft, zo zal Ik ook uw dagen verlengen.”

1 Kon. 3:15
2 Kron. 1:13 VIERING BIJ TERUGKEER. En Sálomo waakte op, en ziet, het was een droom.
En hij kwam te Jeruzalem, en stond voor de ark des verbonds des HEEREN, en offerde brandofferen, en bereidde dankofferen, en maakte een maaltijd voor al zijn knechten.

1 Kon. 3:16-28 GESCHIL OVER BABY. Toen kwamen er twee vrouwen, die hoeren waren, tot den koning; en zij stonden voor zijn aangezicht. En de ene vrouw zeide: “Och, mijn heer. Ik en deze vrouw wonen in één huis; en ik heb bij haar in dat huis gebaard. Het is nu geschied op den derden dag na mijn baren dat deze vrouw ook gebaard heeft; en wij waren te zamen, geen vreemde was met ons in dat huis, behalve ons tweeën in het huis.

En de zoon dezer vrouw is des nachts gestorven, omdat zij op hem gelegen had. En zij stond ter middernacht op, en nam mijn zoon van bij mij, als uw dienstmaagd sliep, en legde hem in haar

schoot, en haar doden zoon legde zij in mijn schoot. En ik stond in de morgen op, om mijn zoon te zogen, en zie, hij was dood; maar ik lette in den morgen op hem, en zie, het was mijn zoon niet, dien ik gebaard had.”

Toen zeide de andere vrouw: “Neen, maar die levende is mijn zoon, en de dode is uw zoon.”

Gene daarentegen zeide: “Neen, maar de dode is uw zoon, en de levende is mijn zoon!” Alzo spraken zij voor het aangezicht des konings.

Toen zeide de koning: “Deze zegt: 'Dit is mijn zoon, die leeft, maar uw zoon is het, die dood is'; en die zegt: 'Neen, maar de dode is uw zoon, en de levende mijn zoon.’”

Verder zeide de koning: “Haalt mij een zwaard”; en zij brachten een zwaard voor het aangezicht des konings. En de koning zeide: “Doorsnijdt dat levende kind in tweeën, en geeft de ene een helft, en de andere een helft.”

Maar de vrouw, welker zoon de levende was, sprak tot den koning (want haar ingewand ontstak over haar zoon), en zeide: “Och, mijn heer! Geef haar dat levende kind, en dood het geenszins”; deze daarentegen zeide: “Het zij noch het uwe noch het mijne, doorsnijdt het.”

Toen antwoordde de koning, en zeide: “Geef aan die het levende kind, en doodt het geenszins; die is zijn moeder.”

En geheel Israël hoorde dat oordeel, dat de koning geoordeeld had, en vreesde voor het aangezicht des konings; want zij zagen, dat de wijsheid Gods in hem was, om recht te doen.

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.